

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyiltérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
tértékért szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Tetemre hívás.

— július 14.

Már hiába, nálunk szép Magyarország az a szokás, hogy minden dologért, aminek csak egy kicsiny kis politikai ize van, vagy amiből csak egy csipetnyi politikai tökélet kiszorítani lehet, mindig a miniszterelnököt teszi felelőssé az ellenzék és az ellenzék sajtója.

És miután a miniszterek között is vannak az ellenzék előtt kedvesebbek és kevésbé kedvesebbek, a tetemre hívás is a szerint sűrűbb, vagy ritkább, amint az ellenzéki sympathia nagyobb, vagy fogyatékosabb.

Ez a törvény az új kormány megalakulása óta is sűrűn ad életjelt magáról.

Sőt észrevehető a tendencia is, mely a sűrű tetemre hívást vezeti.

Khuen-Héderváryról csak azért is be kell bizonyítani, hogy ő törvény- és szabadságtipró zsarnok, mert különben a minden áron való bizalmatlanság alól kiesszik a talaj. Történjék tehát bármi ostobaság az országban, abból muszáj a crimen lesae libertatis levezetni és muszáj a tettest az új miniszterelnök személyében felfedezni és megállapítani.

Túlbuzgó és fogyatékos tudású Mihászna Andrások levakarják a szociálisták plakátjait, mert

nem fizették meg a hirdetési vállalkozónak járó salláriumot, ki a bűnös ezért? Hát ki más? Khuen-Héderváry. Pedig kislát, nem is nagyon sokára, hogy a szocialisták kényelmesen megtartják gyűléstüket, melyet a levakart plakátokon hirdettek és szidják és szidhatják a gyűlésen a zsarnok és vérszopó miniszterelnököt, akár csak a bokrot. Közrendőr, kapitány nem tesz a szájukra lakatot, de azért a szemforgató nagyképűség kételkedve hallgatja és adja tovább a miniszter válaszáat, mikor kijelenti, hogy az egész plakát vakarásról csak utólagosan értesült. Nem lehet azt elhinni, mert akiből az ellenzék zsarnokot akar csinálni, hát abból zsarnoknak kell lenni, ha török, ha szakad. Tudniillik az igazmondás himes köntösével.

Nagy-Váradon beszámolót tart Barabás Béla. A hallgatóság öszszegabalyodik. Lárma, veszekedés, majd verekedés szakítja meg a Tisza Kálmánt leverő nagy hazafi öblös frázisait; Örley Kálmánt és gárdáját véresre verik és félholtan viszik el a csatatérről. A harcba beleszól a rendőrség is, de ezeket téglazáporral kurgatják vissza. Trombita szó, lódobogás hallik, kirukkol a katonaság, szurony roham és vaköltéses sortűz riasztja szét a harcoló tábor. Rendőr, katona, polgár egyaránt megsebesül.

Többet észszel, mint erővel!

— Diákcsínyek. —

Irta: Guseo Ferenc.

IV.

Gymnasiumi bajnokságunk „logarithmusok” telítette esztendejének karácsonyi szünidejét — mint rendesen — ezuttal is szüleim házában töltöttem el elég kedélyesen. Volt vadászat; egy-egy szegény, hidegtől meggémberedett, már agoniában szenvedő tapsifüles szívesen lövette magát agyon, legalább — úgy gondolá — de nem mondta szája — megszűnik a rettegett kinszenvedés és koplalás. Volt halászat is! Nehogy valamely nyájas olvasóm ezuttal „ingatag állapotban levőnek” gondoljon, sietek megmagyarázni e szöveget. Szüleink nyitott és csukott pénztárcája medrében hallgattam olykor-olykor, mert a megszabott „civilista” igen minimálisnak bizonyult. És mint születésemtől fogva mindig, úgy akkor is pechem volt. Mert akkor még nem léteztek ezüst koronák, sem aranyak, s bizony igen jó volt, ha egy szerény 20 krajcáros akadt a horogra; olykor-olykor aztán súlyos következményei is voltak a dolognak, s mindig az volt a refrain, hogy: többet még nem kaptam!

De miután sajnos, nemesak az első szerelemnek, hanem a karácsonyi vakációnak is — mély gyászára a deák léleknek — vége szokott lenni, én is nagy szomorúsággal vettem bu-

Hát ezért ugyan ki a felelős? Ki más? Héderváry.

Hajmeresztő tudósításokat olvasunk a „Véres beszámoló,” az „Ostromállapot” és az „Új rend” hangzatos címei alatt. És persze, hogy mindez nem egyéb, mint a „kamarilla által Budapestre vezényelt helytartó véres rendszere,” vagy pedig, a Vészi József poetikusabb hasonlat szerint: „a jog, törvény és igazság fehér galambját elkergető horvát vérese, mely kivételesen olaját tart csőrében.”

Eltűnődöm ezen az erőszakolt tetemre híváson.

Hiszen szép, szép. Annak a hármas jelszónak a folytonos és állandó uralmáért csakugyan féltékeny aggodalmassággal kell küzdeni mindenkinek, akinek a politika alakulására csak a legcsekélyebb befolyása is van, de becsületesebb dolog-e valakit olyasmivel vádolni, amit el nem követett?

Azután meg ez a szakadatlan ijesztgetés a zsarnokság muszájával én előttem igen gyanus. Valahogy olyan forma hatást gyakorol reám, mintha nem is annyira félnének a zsarnokságtól, mint inkább szeretnék belőle egy kis kóstolót. Mintha kapóra jönne ezeknek az uraknak egy kis erőszakoskodás, egy csekély törvénytíprás, vagy más eféle, amelyből azután táp-

esut drága szüleimtől s a honvágy borus felhőjét csak a rögtönözendő „stiklik”-nek édes tudata kergette el a láthatárról.

Utolsó este, — miután reggel korán voltam indulandó — már 9 óra-kor lekeltem feküdnöm. A gondolatok milliói kavargtak kivaakciózott agyamban s így nem tudtam sehogy sem elaludni. Egyszerre nehéz léptekkel hallok közeledni miniszteremet, a parádés kocsist, kit néhány cm³ jó szív-erősítővel s reménybeli — utszéli korezmákban beszivandó, további adagokkal rávettem arra, hogy „stiklim” kivihetőségében a „Deus ex machina” szerepét játssza. Mert ha én teszek indítványt az utazásra nézve, abból az én édes öregem — akkor jószágigazgató — bizton kilátta volna a lólabat. Ismerve gyöngéjét, — hogy a lovait nagyon kímélte — arra építettem illuzióim erős bástyáját. János ajtatosan köszönté rettegve szeretett urát, — a szeszfokmérő 88-ik fokán túl mindig ajtatos, vallási érzelmek nyugtázták le szegényt — s tudva a regulát, erősen tompaszögű haptákban várakozott a fejleményekre. Öregem az ujság olvasás közepette nem vette észre az „európai egyensúlyban” ingadozó gárdistát s egy jó 1/4 órát kellett várnia „machinának.” (átkozottul veszélyes szó!) En az ajtóval szemben levő ágyon remegve vártam a történéndőket, mert a börze tudósításokban a buza értéke esett, s ez

lálni lehetne a lohadó harci tüzet és ismét talpra állítható volna a már teljesen közönyössé vált közvélemény.

De hát nem jön. A sok nagyképű jóslat nem akar beteljesedni. A törvények és alkotmányos szabadságok megsértésére gondolni sem akar senki. Kár tehát ezekkel az örökös ráfogásokkal, gyanúsításokkal és igazságtalan vádakkal nap-nap után tetemre hívási jeleneteket rendezni. Hiszen kérem, ahhoz, hogy tetemre hívjuk a gyanúsítottakat, először is kell egy — tetem. Hála Istennek azonban, eddig még valódi tetemet nem sikerült találnia az elégedetleneknek, amelyhez joggal hívhatták volna a kormányt.

Amit idáig hurcoltak a képletes beszédhez szükséges ravatalra, az nem volt sem a jog, sem a törvény, sem pedig az igazságnak a hullája, hanem csak egy-egy kitömött bábu, tele hazugságokkal.

Szirmay István.

jul. 14.

Kállay Béni meghalt. Bécsből hozza a táviró a hírt, hogy Kállay Béni közös pénzügyminiszter, Bosznia és Hercegovina kormányzója, tegnap déli fél 1 órakor ott meghalt. Halálának híre váratlanul jött s az egész országban mély részvétet kelt. Kállay egészségi állapota már régóta aggodalomra adott okot. Vesebajjal komplikált prostata gyuladásban szenved-

szegény, — más vagyonával gazdálkodó — jó öregemet mindig haragossá tette. A párnák közül élénken integettem Jánosnak, jeleztem a pohár felhajtását; Jánosnak ajtatos szemei felragyogtak s élénken integetett vissza, hogy ne féljek, amíg őt látom stb.

Végre öregem egyet köhintett! Ez jelezte ugyanis a szórakozás végét. Cvikkeres szeméit ráveti Jánosra, ő meg szegény — már 96 fokra felszökött szeszirtalmu — fejét kihúzza, mereven állt, s nagyokat nyelt monodokájának erősbitésére. Mit hoztál János! — hangzik az öregem kérdése. Instálom alásan — mondja — azt akarom jelenteni a nagyságos urnak, hogy ebben az időben s ily nagy hóban lehetetlen lesz holnap Eperjesre menni.

— Muszáj!

— De instálom alásan, tudom, hogy muszáj, mert a fiatal urat megbüntetnék, de instálom alázattal (közben inog), azt gondolom, hogy ilyen nagy... (esuklik) szélben s hóban a lovak nagyon kifáradnak, aztán (atyám kezd neki igazat adva, fejével helyeslőleg bólingatni) a lovak meghülnének és...

— De hát most nem is fúj a szél s nem havazik már.

— Dehogy is nem, instálom, olyan hóhelyek esnek, mint az öklöm! Tesék megnézni! (Ezt azon reményben mondta, hogy atyám nem fogja meg-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

A sárospataki ref. templomban.

— 1903. június 21-én. —

Irta: Id. Bajusz József.

Az Ur házába csak Isten nevét Hozzátok be, ha annak küszöbét Átléptek, az ő nagy nevével Távozzatok az Ur kegyelmével.

Közdolgokat itt fel ne tárjatok, Istenen kívül mást ne lássatok, Mert ez a Ház — neki szenteltetett, Emelkedjék Hozzá a szívetek!

Köz-szó, a zaj, innen távol legyen, Isten szavát hirdessük e helyen... Nincs itt tere mások ünnepeinek, Csak Istennek, az ő szent nevének!

Ha volt köztetek, aki nemzetét Vezette és magyar hazánk nevét Beirta egy ragyogó csillagba, Az a fény is — csak Isten hatalma!

Imádkozzátok azt a csillagot, Amelynek fénye régen elhagyott... Küldje Isten fel hazánk egére, Fény áradjon a magyar nevére!

Másutt, másutt kedves magyar népem, — Veletek van szívem, lelkem, vérem, De „templomunk” „nyilt helylyé” ne [tegyük... Vagyazzatok! máskor hasznát vegyü.

dett. Kállay e hónap folyamán szabadságra akart menni egészsége helyreállítása végett, azonban június vége felé nagyon elgyöngült. Mindamellett utolsó napig bejárt a hivatalába s végezte munkáját. Nem volt állapota súlyos voltának tudatában és a politikai eseményeket a napisajtóban nagy figyelemmel kísérte. Orvosai éppen ezért nem is tudták vele válságos állapotát, annál kevésbé, mert időnkint javulás jelei mutatkoztak rajta. E reménységet azonban alaposan csökkentette az utóbbi időben beállott erővesztés, úgy, hogy a súlyosan beteg miniszter állapota komoly aggodalomra adott okot. Tegnap délelőtt oly rossza fordult az állapota, hogy ellátták a halotti szentségekkel. A miniszter félegy órák minden szenvedés nélkül meghalt. Haláláról nyomban értesítették a királyt.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

Rákóczi-ereklye-kiállítás. Kassán július hó 26-ától szeptember hó 20-áig 33% kedvezményes vasuti igazolványok kaphatók Kassán Quirsfeld Jánosnál (Fő-utca 51. sz.), a máv. összes menetjegyjelében és itt helyben is a „Sátoraljaujhelyi Takarékpénztár”-nál.

A népies gazdasági ismeret-terjesztés és mezőgazdasági házi ipari oktatás szervezete érdekében a földmivélsügyi m. kir. miniszter felhívást intézett a gazdasági egyesületekhez, hogy a 1903—1904. évi telen rendezendő gazdasági előadásokra és tanfolyamokra vonatkozólag szeptember 1-éig részletes tervezetet és költségvetést terjesszen föl. A miniszter e tanfolyamokat államségéllyel hajlandó támogatni és ott, ahol a házi ipari tanfolyamok sikerrel tartattak, ahol tehát kellően képzett munkások állanak rendelkezésre, nem zárkozik el a miniszter attól sem, hogy részükre a tömeges termeléshez szükséges gépeket adományozza. Házi ipari tanfolyamok oly községben szervezendők, hol a háziipar valamely ágának meghonosítása, a kellő munkaerő, a könnyen beszerezhető nyersanyag, de különösen a készült tárgyak értékesítése által a sikerrel biztosítható.

A száj- és körömfájás ismét fellepett. Alig oldották föl a minap a városunkban fellepett száj- és körömfájás miatt a zárlatot, ma már ismét betiltották ezen járványos betegség következtében az állatvásárokat. A város polgármestere erre vonatkozólag a következő hirdetést bocsátotta ki: Sátoraljaujhely r. t. városban 2 tanyán és egy legelőn a ragadós száj- és körömfájás járványosan megállapított;

nézni. De bizony az öreg kiment.) János elszörnyülködve merengett a hazugságon, s nekem akaratlanul is eszembe jutott az „Ember tragédiája“:

„Segítetek, ti elemek
Az embert nektek szerezni meg.“

S miként Lucifernek, úgy nekem is teljesült kívánságom, mert talán abban a pillanatban, ahogy János a merész hazugságot kimondta, havazni kezdett, mert atyám néhány perc múlva bejött s így szólt:

— Bizony erősen havazik.

— No tetszik látni — erősíté János. Az öröm elvitathatatlannal sugárzott kissé sápadt arcáról, s most már nem félt. Én párnám között alig tudtam csendesen feküdni, mert ha öregem észreveszi ébren léteimet, fuces! Mindjárt sejtette volna, hogy itt az én kezem játszik közre. Hortyogtam, s mint aki nehéz, rossz dolgokat álmodik, nyögve fordultam a fal felé.

Öregem gondolkozik. De János is tudta a kötelességét. Halogatni nem szabad, mert utoljára távirat megy az igazgatónak, s én itthon maradok két-három napig... Ad-dig pedig a hó elolvadhat.

a város és határában levő összes hasított körmű állatokra a zárlat ezenel elrendeltek s a zárlatidő alatt a heti és országos állatvásárok a lóvásár kivételével az 1881. évi VII. t. cikkben kiadott 40,000. számú miniszteri rendelet 219. szakasza, illetve a 89,100/1902. számú földmivélsügyi miniszteri rendelet értelmében további intézkedésig betiltatik. Sátoraljaujhely, 1903. július hóban. Székely Elek polgármester.

HIREK.

Iparos-ifjak majálisa.

— július 13.

A s. a. -ujhelyi iparos-ifjak hangversenyvel, előadással stb. összekötött tánemu-latságukat f. hó 12-én tartották meg a „Boek” kerthelyiség táncter-mében általános, a közönség minden rétegére kiható érdeklődés mellett. A tánemu-latságot az iparos-ifjak ujon-nan megalakított s tiszteletreméltó célokat szolgáló önképzőkörük javára rendezték és mi e helyen kívánjuk, hogy az ujonnan alakított önképzőkör az iparos-ifjaknak pihenést adó, szeretett és mindig fenkölt célt szolgáló otthona legyen.

A tánemu-latságnak a legszebb idő kedvezett. Az ég, amely már napok óta ontotta a sohasem szünő esőt, a tánemu-latság napjára kiderült, ami nagyban hozzájárult a jó kedv és hangulat emeléséhez.

A tánemu-latságot — mint fentebb említettem — szavatok, zeneszámok és felolvasások előzték meg, mintha az iparos ifjak ezzel is dokumentálni óhajtották volna azt, hogy a testi szórakozás élvezetét mindenkor a hasznos, célirányos, szellemi szórakozással fogják összekötni: felvil-lanyozva ez által a kedélyt s szinte észrevétlenül képezve, csiszolva a szel-lemet.

A mulatságot megelőző hangver-seny és felolvasások programja minden tekintetben érdekes és változa-tos volt.

A műsor első pontjában dr. Szabó Sándor sárospataki jogtanár tartott felolvasást a munkáskérdésről, tekin-tettel a kisiparosok helyzetére s e fel-olvasása során a nagy horderejű, s a munkáskérdést majdnem egész terjedelmében felélelő eszmék egész raját hozta fel s mondotta el azokkal kap-ccsolatos nézeteit. — A mindvégig ér-dekkel hallgatott felolvasás után a műsor második számában Werner Sárka k. a. cimbalom-művész adott elő nagy virtuozitással, két zeneszá-mot azzal az ismert, grandiózus játékkal és művészettel, mely tehetségének mintegy önkénytelen kivánalma. Úgy

— Kérem alássan! A fiatal úr is inkább itthon maradjon! vágja ki János!

(No ha én itthon akarok maradni, halálnál biztosabb, hogy mennem kell!)

— Persze, itt lopni a napot! Mu-szaj menni. Józka a Sárít meg Sándort jól felpokrócozza, s reggel négy órákor elindul egy szánkán előre Hanusfalvára; az ispán adjon 1 zsák zabot, s a legjobb lóheréből vigyen 10 porciót. Te pedig befogod Dominót és Sántát, és reggel 8 órákor indulsz a fiatal úrral! Hanusfalván váltasz lovakat! Józka a te lovaiddon haza jön, te pedig mégy Eperjesre; a fiatal úrnak nem szabad hajtani! különben megverlek, eleszlek!

— Igenis kérem alássan! A fiatal úr nem is szeret (hogy hazudik) ve-lem jönni, mert én — mégha rágyuj-tok is — (keresett a zsebében) akkor sem adom ki a gyeplőt a kezemből ilyen csúf időben! Hisz nem venném a lelkemre, hogyha a fiatal úrnak meg a kis ujsa is megfázna.

— Jó van no! Ismersz engem, most mehatsz!

(Vége köv.)

a zeneszám megkezdésekor, mint an-nak befejezésénél a többször felujuló tapsvihar volt jele a hatásnak, ame-lyet hallgatóira a művész játékaival a „Velencei karneval” és „Danko nóták” interpretálásával elért. — A műsor e száma után Kovács Ilonka k. a. szavalt igen szépen és ügyesen egy kedves monologot. — Ezután dr. Szirmay István, lapunk szerkesztője, ült a felolvasó-asztalhoz és ötletes, jóízű humorral eszegett el felolvasá-sának, illetve előadásának bevezeté-seül egy pár, a jelenlevőket éppen érdeklő aktualitást. S aztán a válaszási jog kiterjesztéséről beszélt szabad előadással. Nem volna szabad dicsér-nünk Szirmay István előadását, te-kintve azt a nexust, melylyel vele, mint lapunk felelős szerkesztőjével állunk, de nem hallgathatjuk el még-sem, hogy előadásának igazságtai, po-litikai érettsége és előrelátásra valló érvei, sentenciái teljesen meggyőzték hallgatóságát. Dr. Szirmay szabad elő-adása után Werner Sárka gyönyör-ködöttett újból egy magyar daley-veleg eljátszásával, mit briliáns tech-nikával, megszokott biztonságával adott elő. A közönség tapsai megismétel-ték vele játékát. A műsor utolsó pont-jában Baticz Gyula szavalt a nagy hatással Abrányi Emil „Feltámadás” című költeményét, melyen át érezve annak igazságait s kellőképen érvényre juttatva azokat.

A közönség tapsaitól jutalmazott szavalt befejezése után kezdetét vette a táncvigalom, mely annyira népes, fesztelen és vidám mulatság volt, hogy bátran beírhatjuk az idei sze-zon legsikerültebb mulatságainak so-rába. A négyeseket több mint 80 pár táncolta. A táncvigalom a reggeli órá-kig tartott s a jelen volt nagyszámu fiatalok Lukács Károly pattogó esár-dásaira a legnagyobb jókedvvel és animóval táncolt. A tánemu-latságon szépségverseny is volt, melynek díját Grossmann Minuska k. a. nyerte. Szó-val a mulatság — amint az előre-látható is volt — úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben igen sikerült.

np.

— Személyi hírek. Fejes István ev. ref. esperes hosszabb tartózkodásra Rohics-fürdőbe, — Gortvay Aladár tb. főszolgabíró Barlang-ligetre utaztak.

— Szabadságon. Dr. Kovaliczky Elek kir. közjegyző családjával együtt több heti tartózkodásra városunkból eltávozott. Távolléte alatt a közjegyzői hivatal helyettese, dr. Reviczky Jenő vezeti.

— Áthelyezés. Az igazságügymi-niszter Vay Dénes szikszói járásbíró-sági irnokot hasonmínőségben a nagy-mihályi járásbírószághoz helyezte át.

— Eljegyzés. Stern Arthur a kas-sai „Generali” biztosító-intézet titkára jegyet váltott Markovics Leával Homonnán.

— Péter és Pál napja a gör. katolikusoknál. A görög katolikusok vasárnap, folyó hó 12-én ülték meg Péter és Pál napját; ugyanis ó-naptár szerint vasárnap volt június 29-ike. Ezt az ünnepnapot méltóképen, a szo-kásos szertartások mellett ülték meg a helybeli görög katolikus templom-ban, ahol ünnepélyes istentisztelet volt. Az istentiszteletet Miklóssy István plebános tartotta.

— Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést: Nemes Imre és neje Menyhért Katalin gyermekökkel Fe-rencel, egy Nemes György és neje Rácz Erzsébet gyermekeikkel: Béla, Piroska, Zoltán és Györggyel, to-vábbá Nemes Katinka és férje Nessel Antal s gyermekeik: Alajos és Mar-gitkával, mint gyermekei, illetve me-nyei, veje, unokái és a nagyszámu rokonság, mély fájdalomtól megtört szívvel tudatják hön szeretett, jó any-juk, anyósuk, nagymamájuk és roko-nuknak öz. bilkei Nemes Antalné szül. szerednyei Tamásits Amáliának, folyó hó 12-én este 10 órákor, áldás-sal teljes életének 72-ik évében, hosz-szas szenvedés után történt, csendes elhunytát. Kedves halottunk hült te-

teme folyó hó 14-én délután 3 óra-kor a róm. kath. vallás szertartása szerint fog a szerenési sírkertben örök nyugalomra téteni. Az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 15-én délelőtt 9 órákor fog az egek Urának bemutatni. Szerencs, 1903. július hó 13-án. Aldás és béke hamvaira!

— Jótékonyce-lu mulatság. Egyik legrégibb jótékony egyesületünk, a sátoraljaujhelyi első izr. betegsegélyző egyesület saját pénztára javára folyó évi július hó 19-én, a régi „Nyul” kerthelyiségében jótékonyce-lu, zárt-körü, nyári tánemu-latságot rendez, melyre a százas rendező-bizottság most bocsátotta ki meghívóit. A mulatságra a beléptidj: személyenként 2 korona, családonként 4 koronában van meg-állapítva. Felülfizetéseket köszönettel vesznek és hirlapilag nyugtáznak. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság meg- vagy meg nem tartása falraga-szokon lesz közhírré téve. A tánemu-latság kezdete este 8 órákor.

— Zsufolt vasuti kocsik. Nagyon természetesnek találjuk annak az öreg urnak kifakadásait, aki a minap egy II-od osztályra szóló vasuti jeggyel felszállott a Budapest-felé indulóban volt személyvonatra, és miután ülő-hely után nézett, de ilyet — mint rendesen — nem talált, hirtelen ha-ragra lobbant és felháborodásában néhány jelentős kifakadásra ragad-tatta magát. Ez a pech olyan gyak-ran és annyunkat ér, hogy a vasuti kocsik túlszűfoltóságát ezuttal nem hagyhatjuk szó nélkül. Tény az, hogy sok esetben, különösen vasárnapon-ként annyira megtelnek a II-od és III-ad osztályu kocsik, hogy az uta-soknak egy része kénytelen a kocsi oldalán lévő folyosón ácsorogni, hol-ott a folyosó tudomásunk szerint nem erre a célra szolgál. Erthető, hogy — ha ezen visszas állapotok miatt egyik-másik utas elégedetlenségének ad ki-fejezést. A dolog különösen akkor bosszantó, ha az ember óra hosszág is rá van utalva a folyosón állani. Mert rendesen úgy szokott lenni, hogy az utas reménykedve várja a legkö-zelebbi állomást, ahol majd leszáll valaki s így ülőhelyhez juthat. De ebben a reményében többnyire csaló-dik az ember, mert a nehezen várt legközelebbi állomáson ismét töme-gestül szállnak fel az utasok s meg-történik, hogy a nagy hőségben he-ring-módra szorul az ember egymás hátán. Ilyen az állapot csaknem minden vasárnap a Sárospatak-felé délbe induló személyvonaton. Nem értjük, miért ne lehetne ilyenkor még egy kocsival megtoldani a vonatot, vagy, ha ez bármilyen oknál fogva nem lehetséges, miért nem bocsátják az utasok rendelkezésére az amugy is üres I-ső osztályu kocsikat. Mert még is csak tűrhetetlen és méltányossági szempontból is erősen kifogásolható állapot az, hogy az utas a megváltott vasuti jeggyével a kocsiban állomárol-állomásra, míg a jó szerencse éri, a folyosón álljon. A jegy — úgy tud-juk — ülésre jogositja az utast. Kér-jük az illetékes vasuti előljárást, szíveskedjék ezen az állapoton — a nagy közönség érdekében — változ-tatni.

— Megégett leány. Keeskés Ist-ván alsóbereczkii lakos 8 éves leánya Juliánna f. hó 12-én — mint tudósi-tónk írja — míg szülei a mezőn vol-tak, a háznál maradt és a petroleu-mos lámpát meggyújtotta. Az felrob-bant és a kis leányt összeégette. Se-beibe belehalt.

— A Bodrog áldozata. Varga Ferenc helybeli eszmiadmester teg-nap reggel a Bodrog partján elterülő „Vinyig” mellé takarmányért küldte Papp György nevű kocsisát két-lovas szekerevel. A kocsis kihajtott a lovak-kal a megjelölt helyre, de még estére sem tért vissza. Gazdája hiába várta haza kocsisát, lovait. A délutáni órák-ban azután híre jött, hogy egy ember a Bodrog tulsó oldaláról szemtanuja volt annak a megrázó esetben, amint a szekeren ülő kocsis lovastól-sze-

kerestől behajtott a Bodrogba és néhány pillanat múlva mindenestől eltűnt a habokban. A megáradt folyó árja hirtelen elsodorta a szerencsétlen embert, úgy, hogy sem ő, sem a lovak a végzetes helyzetből szabadulni nem tudtak. A vízbe fuladt lovakat a szerkesztővel együtt F. Bereczki község határában fogták ki az emberek, a kocsis hulláját azonban nem találták meg. Papp György, a szerencsétlenül járt kocsis 34 éves, nőtlen ember volt. Akik ösmerték, valószínűnek tartják, hogy öngyilkossági szándékból hajtott be a lovakkal a megáradt Bodrogba, nincs kizárva azonban a lehetőségé annak sem, hogy a lovak itatása végett ment a folyóba és a véletlennek esett áldozatul. Varga Ferencnek, a lovak tulajdonosának mintegy 600 korona kárja van.

Az elkésett sorozások. Megbízható forrásból vesszük a következő érdekes hírt: Most már befejezett tény, hogy az idén sorozás alá kerülő újoncok jövő év január 1-én fognak bevonulni. Az intéző körök — mivel e kérdés már aktuális lett — most azzal foglalkoznak, hogy a három évet kitöltött katonákat szabadságolják-e? Általánosabb az a vélemény, hogy a már teljesen kiképzett katonák szolgálati idejét — nem hosszabbítják meg, ehelyett január elsejéig berendelik a póttartalékosok egy részét. Az újoncok bevonulása idején, január és február hónapban a hideg időjárás miatt teljes lehetetlenség a gyakorlati kiképzés s így a tél folyamán csak elméleti kiképzésre szorítkozik, a gyakorlati kiképzés pedig márciusban történik meg. November elsejéről így a katonák felesketése is elmarad s az ünnepélyes esküt a kiképzett újoncok április elsején fogják letenni.

A béli tudósító. Egy vidéki hotilapban olvassuk a következő, nem mindennapi, kis tudósítást: „A berényi tűzoltók nyári mulatsága. A berényi önkéntes tűzoltó-egyesület pompásan sikerült nyári mulatságot rendezett. A hó 5-én a községi erdőben a vidék malatni vágyó ifjúsága, szép asszonya, szép leánya jött el ezen ünnepségre. Kiküldött tudósítónk szívét, szemét, eszét vesztve került haza. Lélekzetéhez alig jutva számolt be a mulatságról. Keze, lába még egyre rángatózott a sok cakwalktól és bosztontól. Csak szóbelileg adta le tudósítását a szerkesztőségben. Irni képtelen a rángó göresöktől, mely minden tagját még most is folytonos mozgásban tartja. — Csuda dolgokat mesél két óras esádrásról, tomboló jó kedvről, két kolonba felállított négyesekről, óriási bevételről. A jelen volt hölgyek nevét dehogytudta elsorolni. Csupán annyit mondott, hogy ott volt két félmege minden szép asszonya, szép leánya. Nem is hinnők, ha a tudósítás nem jelezné, hogy a ráng-göresös tudósító az eszét vesztette. Annyi bizonyos, nem lehet közönséges mulatság az, a hol az ilyesmi megtörténhetik.

Tánemulatság Sárospatakon. A sárospataki ev. ref. egyházi énekegyelet 1903. évi július hó 19-ikén harmonium-alapja javára a Kossuthkertben jótékonyéle, nyári tánemulatságot rendez. Belépti díj: személyenként 1 kor., családjegy 2 kor. Felülfizetések tekintettel a jótékony cél érdekében közönséggel fogadtatnak és hirteligen nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén a tánemulatság a következő vasárnap fog megtartatni. Kezdeté délután 4 órakor.

Az állatok bélyegzése. A mézszárosok, borkereskedők, bűrgyárosok ismételt panaszok, hogy az állatoknak sűtvással a combon való bélyegzése miatt az állati bőrök sokat vesztenek használhatóságukból. Legutóbb e miatt egyes nagyobb piacokon a kereskedők tartózkodtak a Magyarországból származó bőrök vételétől. A földmívelési miniszter ez okból körrendeletileg utasította a törvényhatóságokat, hogy az érdekelt

gazdaközönséget a sűtvással való bélyegzés káros következményei felől világosítsák fel s figyelmeztessék, hogy a tűzzel-vással való bélyegzést vagy teljesen mellőzze, vagy pedig ilyen bélyegeket az állat álkapására, vagy esetleg szarvára alkalmazzon.

Szavazatbontás. A f. zempléni ev. ref. egyházmegyében a napokban bontották fel a szavazatokat a lemondás, illetve halálozás által megüresedett világi és papi tanácsbírói állásra. Világi tanácsbírónak Bessenyei István földbirtokos, a migléci egyház tevékeny és áldozatkész főgondnoka lett megválasztva, 29 közül 21 szavazattal. A papi tanácsbírói állásra általános többséget senki sem kapván: a két legtöbb szavazatot nyert Péter Mihály főjegyző és Virág József lasztoméri lelkész között új szavazást rendeltek el augusztus 15-iki határidővel.

A tizkoronás bankjegyek bevonása. Soha előszeretettel nem hamisítottak úgy bankjegyet, mint most. Eppen ezért az Osztrák-Magyar-Bank igazgatósága nemrégiben elhatározta, hogy az összes eddig forgalomban levő tizkoronás bankjegyeket bevonja és új, másképpen megrajzolt, másképpen kiállított bankjegyeket fog kibocsátani. Az új bankjegyek már a jövő évben forgalomba kerülnek.

A vasárnapi munkaszünet elen. A kereskedelmi miniszter legújabb keletű rendelete, a melylyel a vasárnapi munkaszünetet kiterjesztette, nagy és élénk viszhangra talált a kereskedelmi alkalmazottak körében. A segédek és irodai tisztviselők, a kiknek egyik-másik boltos, még a nyári vasárnapok pihenését sem adta meg, köszönő iratot intéztek Láng miniszterhez. De nem úgy a főnökök; különösen a sajtósok, esemege kereskedők és hentesek tiltakoznak az új rend ellen. A mozgalmuk végrehajtó bizottsága a hét esütörtökén délután félhárom órára az Orient szálloda udvarán értekezletre hívta össze az érdekelt kereskedőket. Az értekezleten megállapítják a miniszternek átnyújtandó memorandumok szövegét, de egyúttal ipartársulattá is akarnak alakulni.

Egy önműködő zongorát (automata) becsajt áruba Udvardi Szaniszló zongora-tanár Sátoraljaújhelyben, mely 16 kiváló szép darabot játszik. — A zongora egyelőre saját lakásán tekinthető meg.

IRODALOM.

A földmives...

A földmives a földet szántja,
S verejtéke nem hull hiába.
En szántok-vetek a papiron,
A dalba lelkem is besírom
S mégis, mégis hiába várok:
Egy szál kalászt, egy szál virágot!

Andor Gyula.

A Vasárnapi Ujság június 12-iki száma 33 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Gróf Pejacevich Tivadar, az új horvát bán« (arc-képpel). — »Pompeiben.« Költemény Lampérth Gézától. — »A reichstadi herceg« (képpel.) Károlyi Árpádtól. — Regénytár: »A tudós családja.« Spanyol regény. Irta Armando Palacio Valdés (képpel). — »Vizen és szárazon.« Stockton R. F. elbeszélései (képpel). — »Rózsa a sirboltban.« Rajz. Irta Voinovich Géza. — »Pauler Gyula« (arc-képpel). — »A pápa betege« (képpel). — »A Vatikán« (képpel.) Lampérth Gézától. — »Futárok a diplomácia szolgálatában.« — »Látogatásom Karagyorgyevics Péter hercegnél Csetinijében.« (képpel I. Péter szerb király amateur-fénykép-felvételén után) Popovics V. Istvántól. — »Erdősi Szilveszter János emléke« (képpel). — Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyesületek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negydekre négy kor,

»Politikai Ujdonságok«-kal és Világkróniká«-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin Társulat kiadó-hivatalában. (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. sz.) Ugyanítt megrendelhető a »Képes Néplap« a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

TANÜGY.

Pályaválasztás.

— július 14.

(b.) A tanév bezárlásával mindenkor fölmerül az a nagy, nehéz kérdés, hogy az ifjuság minő pályára lépjen, melyik téren célszerű haladni és melyik téren lehet boldogulni.

A szülők, kik a legnagyobb áldozatot hozták gyermekeik érdekében, latba vetették erőiket, képességeiket, támogatták, segítették fiaikat, aggódva csüngenek ezen az összebogozott, zürzavaros kérdésen: mi foglalkozásnak adja magát a gyermek?

Ha a középiskolák végeztével érdemes tovább taníttatni, hat tanítatják, ha nem mutat komolyabb hajlandóságot a rejtélyes tudományok iránt: hat kereskedőnek, iparosnak vagy másnak adják. Annyi tény, és ezzel a körülménnyel minden szülőnek számolnia kell, hogy jóra nem vezet, ha a fiut oly pályára erőszakolják, amely iránt az se kedvet, se hajlandóságot, se tehetséget nem mutat. Ha nem érez képességet, erőt, ambíciót a továbbtanulásra, kár iskoláztatni s le kell mondani a szülőnek arról a szép tervéről, gyönyörű reményéről és legforróbb vágyáról, hogy a fiuból tanár, orvos, ügyvéd vagy mérnök legyen, — szóval: nágyr vagy, előkelő egyén, tekintélyes pályán működő férfi váljék belőle. Ha nem megy a dolog, fölösleges minden kísérlet, erőfeszítés, serkentés és buzdítás.

Idővel belátja maga az ifju is, hogy könnyedén vette tanuló korában az életet, ami nem is volt élet, csak játszi, gondtalan vidámságu nyitánya a tulajdonképpeni életnek.

De meg helytelen nézete az is a mai szülőknek, hogy egyre-másra szinte válogatás nélkül diplomás embereket akarnak fiúkból nevelni, mikor manapság túlszofulós, túltengés van ezeken a pályákon s ha ennek-annak sikerül is boldogulni kiváló, ki-magasló kvalitásai, figyelmet keltő tehetsége révén, — ezekre rúg a szellemi proletárok, ezreke megy a tengődő, sovány jövedelmű diplomások száma, kiknek számos évi tanulása, képessége és ismerete egyáltalán nem áll arányban jövedelmükkel, egzisztenciájukkal, keresetükkel.

Tehát nem oly fényes egészen az értelmi, az előkelő pálya, mint a hogy a laikus szülők vélik. A külsőség után itéletet mondani igen bajos, mert az sok mindent rejt: bűt, bánatot, silány megélhetési viszonyokat, rossz sorsot; és helyesen is van, hogy nem nehéztünk mindig a kulisszák mögé, mert akkor borzalmas dolgok szemléltői volnánk sokszor. Láthatnók, hogy hány meg hány diplomás ur uszik nyakig adósságban, a fojtó gondok aláássák lelki nyugalmát, gátolják hivatása teljesítésében és ennek következtében kötelességét mulasztja, a lelkiismeretesség szertefoszlik, — letér a jó utról.

Nem kell tehát a szülőnek szégyenkeznie, ha gyermekéből jóra való iparos, tisztességes kereskedő válik, mely pályákon szorgalommal, munkakedvvel és becsületességgel meg lehet élni.

Való igaz, hogy nálunk (s e tekintetben a kelet közlése érezhető) bizonyos tekintetben lenézik az iparost, kereskedőt, fitymálva, cinikus hangon beszélnek róluk, valami alantosabb, éppenséggel megtürt foglalkozásnak veszik, amelyct szükséges rosszznak tartanak. Már pedig jobb ma egy dolgozó csizmadiának lenni, mint holnap egy munka híján tengődő fiskalisknak. E tekintetben a közmondásnak igazat kell adnuk. Azonban az iparos pálya megválasztásánál is jól kell mérlegelni,

hogy minő iparágon működjék az ifju. Mert vannak egyes ágazatok, ahol azokban különösen tekintélyes a munkanélküliség száma.

Ha a szülők nem fognak annyira idegenkedni gyermekeiket az ipari, kereskedelmi pályára adni, a melyeken hasonlóképp lehet ösmereteket, műveltséget, tudást, sőt hírességet szerezni, akkor talán nem fogják annyira és oly mértékben becsülni e foglalkozási ágazatokat, melyek éltető címet képezik az államnak, a nemzetnek s ekkor egy lépéssel közelebb fogunk jutni a művelt Nyugathoz.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Mélyen tisztelt szerkesztő úr!

Visszavonhatatlanul utóljára kérek még egy kis helyet becses lapjában. Szabados Mihály lelkész ur, kinek neve elé most már nem merem a »tisztelendő« szép címet oda tenni, mert másod ízben elkövetett nyilatkozatának utolsó passzusában a sorok közt kioktatja tudatlanságomat, hogy ő nem »tisztelendő«, (pedig csak ily cím illeti őt meg, ha nem tudja, nézze meg a sematizmusban) minden áron kiakarja kezdeni higgadtságomat. Már pedig tőle ez hiába való erőlködés, mert én a gorombáskodás terén még akkor sem fogom példáját követni, ha a nála tapasztalt következetességéből kifolyólag »válaszra méltatná« ezt a szerény pár sort, mely világért sem akar polemia lenni, hiszen nincs is mi ellen polemizálnom, tisztán a türelmes olvasó közönség iránti figyelemből ismételtlen csak jelezni akarom azt, miszerint ügyvédem által már megke-restem az illetékes bíróságot, hogy az »öreg koldus« döntse el, vajjon van-e joga a »síró gyermeknek«, ha a négy-heti hallgatás helyre hozandó, még ugy sir is, egy tisztességes férfit becs-mérlő szavakkal illetni?

Addig is azonban, mivel a közönség a két nyilatkozat dacára nincs tisztában hol és kit győztek le azok a bizonyos ó-kori libák, vagy talán az ujjabkori libák sokaságáról van-e szó, melyek disznót győznek? Az ügy tisztázása végett egy ajánlatot teszek a lelkész urnak:

En annak igazolására, hogy nyilatkozatomnak minden szava igaz, való, kész vagyok bármely bíróság előtt, vagy ha ugy tetszik, az oltár előtt esküt tenni. Vagy pedig — ha így jobban tetszik — tegyen a lelkész ur esküt ugyanazon plenumok bármelyikén arra, hogy az ő nyilatkozatainak állításai a valók. Vagy, vagy! Így tisztában lehet velünk az olvasó közönség.

Végezetre én is:

»Még egyet!« A lelkész ur azzal gyanusít, hogy nyilatkozatomat valamelyik jó barátom — hála Istennek vannak! — írta. Erre csak az a válaszom, hogy a lelkész ur író diákja kérje vissza tandíját attól, akitől a magyar irálytant tanulta!

Mélyen tisztelt szerkesztő úrnak maradtam

Tőke-Terebesen, 1903. jul. 9-én

kész szolgája:

Rác János,*)

körjegyző.

*) Helyt adtunk két ízben ugy a pro, mint a contra véleménynek, ezek után a magunk részéről a vitát bezárjuk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

M. Béla. Karos. Legyen ön hozzánk annyira előzékeny, hogy ne okozzon verssel rossz perceket nekünk. S ha már minden áron versel, igyekezzék hasonló lenni a többi magafajtaú poetához, akik ha már rossz verseket írnak, de legalább a levelükre tesznek blyeget és valamivel jobb tentával írnak. Versét a papirkosár sem veszi be. Határozottan sok rossz vers került bele már eddig, de ilyen még soha. Itt adjuk a legjobb strophát: Kesereg én hazám miatt De még a többi is, Nehéz rabláncon gyermeked Siratja a föld is.

No hát kérem, ne keseregjen! A verseit pedig írja fel a falevőre, vagy bár hová, csak nekünk ne küldje többé! Kegyetlenek leszünk!

Kiadótulajdonos: Éblert Gyula.

Zemplén vármegye közigazgatási bizottságától.

2287 kb./1903. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter úr folyó évi június hó 9-én 34774. szám alatt kelt intézkedéssel a tőke—terebes—varannói helyi érdekű vasút engedélyesének eléje terjesztett kérelme folytán az említett vasút czéljaira Miglész és Vécse község határában szükséges földterületekre nézve a törvényes kisajátítási eljárást az 1881. évi XLI. t.-cz. 32. §-a értelmében elrendelvé, a vasút építési munkálatainak közérdekű sürgősségére való tekintettel az 1881. évi XLI. t.-cz. 45 §-a alapján egyidejűleg engedélyt adott arra is, hogy a jogerejűleg megállapított kisajátítási tervbe felvett területeken az építési munkálatok a kártalanítási eljárás előtt s a tulajdonosok beleegyezése nélkül is megkezdhetők az esetben, ha a most idézett törvény szakasz a. és b. pontjaiban előírt rendelkezéseknek mindenben pontosan elég lesz téve.

Szem előtti tartásával az 1881. évi XLI. t.-cz. 33 és következő §§-aiban foglaltatnak a vármegye közigazgatási bizottsága a tárgyalások vezetésére kebeléből Dr. Molnár Béla elnökből és Bessenyei István és Reviczky Imre törvényhatósági bizottsági tagokból álló bizottságot küldöm ki, felkérem előbb nevezett bizottsági tag urakat, hogy e megbízást elvállalni sziveskedjenek. Jegyzőkönyvvezetőül Fejér Elemér központi közigazgatási gyakoronok rendeltetik ki. Hatáskörét fogja képezni a kiküldött bizottságnak: határozni mindazon igények és észrevételek felett, melyeket a felek az 1881. évi XLI. t.-cz. I. fejezete alapján netalán emelnek.

Ezek előre becsátása után Vécse és Miglész községek előjáróságainak a vécei körjegyző útján meghagyatik, hogy a jelen hirdetményvel egyidejűleg kiadott tervek s egyéni kimutatások 1—1 példányát a község házában 15 napon át és pedig folyó évi s hó 12-ik napjától 26-ik napjáig bezárólag közszemlére tegyék ki s erről és a tárgyalás idejéről az érdekelt feleket, a helyi szokáshoz képest haladéok nélkül értesítsék.

A közszemlére való kitétel községi bizonylattal igazolandó s a felek szabályszerű kiértesítésének megtörténte a tárgyalás alkalmával szintén igazolandó lesz.

A tárgyalás határidejéül Vécsére és folytatólag Miglészre folyó és hó 27 (huszonhetedik) és következő napjai tűzettek ki azzal, hogy a bizottság a kisajátítás terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelték közül senki meg nem jelen.

Végül felhivatik engedélyes, hogy jelen hirdetményt a „Budapesti közlöny” hivatalos hírlapban egy ízben, a Sátoralja-Ujhelyben szerkesztett „Zemplén” hírlapban három ízben tegye közzé s e lappéldányokat a tárgyalás alkalmával bizottságnak mutassa be.

Miről:

Dr. Molnár Béla gálszécsi

Bessenyei István miglészi

Reviczky Imre bánóci lakosok térti vevény mellett.

Fehér Elemér közigazgatási gyakoronok a visszamaradt iratok kiadásával,

a gálszécsi járás főszolgabírája

Vécse és Miglész községek előjáróságai a vécei körjegyző útján.

Pallos Ignác mint a Töketerebes- Gálszécs- Varannói h. é. vasút építési vállalata engedélyes Budapesten (V. ker. Lipót körút 3.) tértivevény-mellett,

s az összes érdekelték Vécsé és Miglész községek előjáróságai útján értesítetnek.

S.-A.-Ujhely, 1903. évi július hó 8-án.

Főispán akadályozva:

Dókus Gyula,

alispán,

mint a közig. biz. h. elnöke.

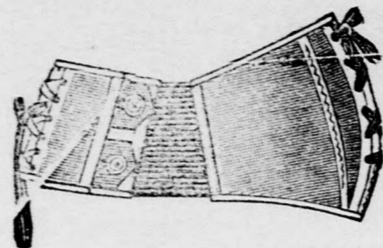
Tanuló

elvéteket a „Zemplén” könyvnyomdájában.

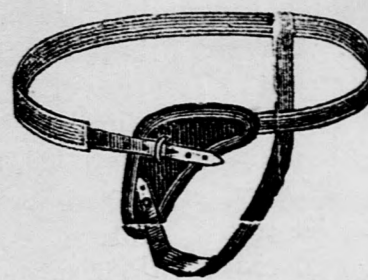
Gazdasszonynak ajánlkozik

egy a háztartás minden ágában kellő képzettséggel bíró és főzni is tudó jó családból való nő, magános uri házhoz. — Cim a kiadóhivatalban.

SÉRVBEN SZENVEDŐK

forduljanak hozzám teljes bizalommal.

30 évi tapasztalatom, melyet a külföld egnagyobb Orthopaediai és kótszer műhelyeiben szereztem, biztosítékot nyújt szakképes-ségemről, hogy a legelavultabb sérveknél is segítek. — Készítek kaskót, műfüzöt, egyenes tartót, púpkötőt, műlábat, kezeket stb.

Nagy raktár mindennemű betegápolási czikk és orvosi műszerekben, irigátor, ágy tál, éjjeli closet, Bidet, tej sterilizáló készülék Prof. Soxhlet szerint, valamint minden Gummi áru.

Valódi francia különlegességek discretio mellett.

Keztyük saját gyártmány, mérték szerint is.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

BLUMBERG S. E. keztyüs és műkötszerész
Kassa, főutca 91. szám.

Hirdetések

jutányos áron felvé-
tetnek

a kiadóhivatalban.

Bérbeadás.

A berettői gazdaság bérbeadó jó forgalmú helyen egy italmérsi korema helyiséget, szoba, pincze, konyha, kamara, istálló, kert és fogyasztási jövedelemmel, 1904. január 1-ső napjától kezdődőleg.

A föltételek megtudhatók a gazdasági irodában.

Kazinczy Arthur földbirtokos birtokkezelősége.

Berettőn (Zemplén megye.) Posta és vasúti állomás Bánócz.

Stooszi fürdőbe

négy heti tartózkodásra egy fiatalabb izraelita nő laktársul keres-
tetik. Czim: a kiadóhivatalban.

Mindenféle bel- és külföldi friss töltésű ásvány- és gyógyvizek, valamint forrás termékek kaphatók:

HAZAI H.

Ásványviz kereskedésben (kis piac)

50 évi siker!

ESZÉKI ARCZENŐCS
és eszéki **SZALVATOR SZAPPAN**

eltávolítja a szepit, májfoltot, és a bőr összes tisztatlanságát,

Valódi csakis a **DIENES J. C.** „SZALVATOR”
gyógyszertárból **ESZÉKEN, felsőváros.**

1 téglye eszéki arczenőcs ára . . . 70 fillér és 1 kor.
1 drb. Szalvatorszappan ára . . . 1 korona.
1 téglye kézi paszta ára . . . 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspor kis doboz 1 korona, nagy doboz 2 korona.
Ezen czikkek mentek minden ártalmas alkatrészekből és megfelelnek tökéletesen a 61,012 sz. B. m. rendeletnek.

Főraktár: BUDAPESTEN

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész
VI., Király-utca 12. és Andrássy-ut 29.

Graepel Hugó gépgyáros

Budapest, V. ker., Váci-ut 40—46. szám
ajánlja: legujabb szerkezetű, igen erős

SZALMAKAZALRAKÓGÉPEIT

(elevátorokat) aczelöntvényű fogaskerekekkel és fogasrudakkal, továbbá bármily gyártmányú cséplőkhöz alkalmazható szab. **tőrekrosta LEMEZEIT,** konkoly-választógépeit stb.

